

opfylde deres lovgivningsmæssige forpligtelse til at yde rådgivning og vejledning om forældremyndighed og samkvem?»

Begrundelse

Den 16. og den 17. april 1996 kunne man bl.a. på Ritzau læse, at flere amter ikke er i stand til at opfylde rådgivningsforpligtelsen, og at de har bedt Indenrigsministeriet om hjælp.

Når forældre er i en konfliktsituation, har de brug for akut hjælp, hvis både barn og forældre skal have en chance for at få løst problemerne uden indblanding af domstol og politi. Formålet med oprettelsen af rådgivningerne var vel netop at forebygge, at der opstår unødvendige »slagsmål« om børn til stor skade for den svageste part, børnene.

Foreløbigt svar (8/5 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det følger af bestemmelsen i § 28, stk. 1, i lov nr. 387 af 15. juni 1995 om forældremyndighed og samvær, at statsamtet skal tilbyde forældre og børn børnesagkyndig rådgivning ved uenighed om forældremyndighed og samvær. Formålet med rådgivningen er at hjælpe parterne til at løse konflikten under hensyn til, hvad der er bedst for barnet.

Statsamtet kan endvidere efter bestemmelsen i lovens § 28, stk. 2, i andre tilfælde tilbyde børnesagkyndig rådgivning om forældremyndighed og samvær, hvis der skønnes at være et særligt behov herfor.

Bestemmelsen i § 28, stk. 1, i lov om forældremyndighed og samvær svarer til den tidligere gældende bestemmelse i myndighedslovens § 27 a. Efter denne bestemmelse var et tilbud om rådgivning i almindelighed betinget af, at begge forældre ønskede at deltage.

For at styrke rådgivningen er det i forarbejderne til lov om forældremyndighed og samvær imidlertid forudsat, at statsamtet også skal indkalde til et rådgivningsmøde, såfremt blot en af parterne er positiv over for et tilbud herom. Det følger således nu af § 13 i bekendtgørelse nr. 994 af 14. december 1995 om forældremyndighed og samvær, at rådgivning ikke er betinget af, at begge forældre deltager, og at indkaldelse skal ske, blot en af forældrene eller barnet vil deltage.

Denne udvidelse af den børnesagkyndige rådgivning skal ses i sammenhæng med, at der i lovens § 28, stk. 3, er skabt mulighed for, at statsamtet kan undlade at tilbyde rådgivning, hvis det i det enkelte tilfælde findes unødvendigt eller uhensigtsmæssigt.

I forbindelse med gennemførelsen af lov om forældremyndighed og samvær havde Justitsministeriet en række drøftelser med Indenrigsministeriet, hvorunder statsamtet hører, om de administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget for statsamtet.

Bedømmelsen heraf var selvsagt forbundet med en vis usikkerhed, idet det bl.a. var vanskeligt at skønne over konsekvenserne af udvidelsen af den børnesagkyndige rådgivning.

Samlet blev det skønnet, at de aktivitetsudvidelser, der var indeholdt i lovforslaget, og som vedrørte statsamtet, ville medføre årlige merudgifter på i alt ca. 2,5 mio. kr., hvoraf 2,0 mio. kr. skulle finansieres inden for Justitsministeriets eksisterende bevillingsmæssige rammer, mens 0,5 mio. kr. skulle afholdes inden for Indenrigsministeriets økonomiske rammer til den hidtidige § 27 a-rådgivning.

Justitsministeriet har på den baggrund med virkning fra finansåret 1996 overført 2 mio. kr. til Indenrigsministeriet, hvorunder administrationen af den børnesagkyndige rådgivningsordning hører.

Justitsministeriet har derfor anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse. Jeg vil vende tilbage til spørgsmålet, når udtalelsen fra Indenrigsministeriet foreligger.

Spm. nr. S 2031

Til landbrugs- og fiskeriministerens (19/4 96) af: **Jørn Jespersen (SF):**

»Vil ministeren i forbindelse med de kommende ændringer af gebyrer for levnedsmiddelkontrol m.v. sikre, at de bebudede gebyrer for kontrol af økologiske producenter og forhandlere samtidig bortfalder?«

Begrundelse

Regeringen har ved mange lejligheder tilkendegivet, at den arbejder for, at forbrugernes efterspørgsel efter økologiske varer skal dækkes.